

KAROGU NOVIETOŠANA

KOĀ DZIESMAS

Meld.: Savā meldijā

Ak, nāciet un sāciet To Kungu slavēt: To teiciet un sveiciet
Ar sirdi un prāt'! Ak svētā stunda, Mums Dieva priekšā stāvēt
Un dziesmu skaņām Viņu godināt!

Dreb lapa, šalc liepa, Un čalo strautiņš. Dievs telpu un elpu
Tiem dāvājis; Bet mums devis garu, Lai teiktu Viņa varu,
Mums lielāku godību veltījis.

Nav dienas nevienas, Kas neiededz sauli, Ko tāles un
dzelmes, Dievs, atstaro Tev! Tev paklanās zvaigznes, Un
lūgšanas aiznes Šo dziesmu svētstundā Tev dziedātu.

*Holandiešu autors nezināms (146)
atdzejojis Osvalds Gulbis*

IEVADS

PIEMINĀMO VĀRDI

SVĒTIE RAKSTI

Meld.: Tuvāk pie Dieva klūt

Kaut lūgt es mācētu, Kad dvēse cieš, Un jaunu spēku gūt,
Kad nasta spiež, Un dzīvot ticībā Kā kādreiz bērnībā: Dievs
mani neatstās Nekad, nekad!

Lai grēkos nekristu, Kad gadi skries, Dod spēku lūg-
šanā Man paciesties, Jo vainags piederēs Tik tam, kas pastāvēs:
Dievs viņu neatstās Nekad, nekad!

Kas mani atraut spēs No Tēva krūts? Vai nāve, izbailes, Vai
cīniņš grūts? Viss, viss kaut bojā ies, Sirds Die-vā patversies.
Dievs mani neatstās Nekad, nekad!

Edgars Ķiploks (412)

SPREDIĶIS

Meld.: Savā meldijā

Dievs dziesma man! Viņš ir tas Dievs, kam vara; Svēts
Viņa vārds, Tas lielus darbus dara. Un debesīs Tam slava skan,
Un debesīs Tam slava skan!

Tas gaismā mīt Un katram ceļu rāda. Viņš valdnieks ir, Par
taisnu tiesu gādā. Tā tronis stāv, kaut viss šē krīt, Tā tronis
stāv, kaut viss šē krīt!

Tam atklāts viss, Gan nemirstīgie gari, Gan dziļumi Un
tālie zvaigžņu bari, Kas bija, ir un kas vēl būs, Kas bija, ir un
kas vēl būs.

Dievs zina ar, Cik dvēsele ir vāja, Gan labu grib, Bet maldās
un slīd kāja, Viņš mani žēlot, pestīt var, Viņš mani žēlot, pestīt
var.

Christian Fuerchtegott Gellert, atdzejojis Jānis Ērmanis (152)

LŪGŠANA

MŪSU TĒVS

SVĒTĪŠANA

Meld.: Savā meldijā

Pie rokas ņem un vadi, Kungs, mani pats, Līdz beigsies mū-
ža gadi Un gaišs būs skats! Ne soli es bez Tevis Iet negri-
bu! Ņem mani līdz pie sevis, Kur iesi Tu!

Tik Tavā žēlastībā Sirds klusa top, Un tādēļ mīlestī-
bā Arvien to kop! Pie Tavām kājām dusēt Bērns lūdzas
sev; Ļauj, acis slēdzot, klusēt Un ticēt Tev!

Gan reti sajūst sāksu, Cik liels Tavs spēks, Pie mērķa tomēr
nāksu, Kaut nakts un grēks. Pie rokas ņem un vadi, Kungs,
mani pats, Līdz beigsies mūža gadi Un gaišs būs skats!

Julie von Hausmann, atdzejojis Jānis Ērmanis (427)

<<< || >>><<< || >>><<< || >>><<< || >>><<< || >>><<< || >>>

